

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, De Oratione
Mentali Et Mysteriorvm Vitae D.N. Iesv Christi &
benedictae Matris eius meditatione**

Arias, Francisco

Coloniae Agrippinae, 1616

Cap. XXI. De examine post orationem instituendo, & methodo in his
documentis obseruanda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48934)

*De examine post orationem instituen-
do, de horum documentorum spiri-
tualium vsu, deque recurſu ad pa-
nem spiritualem.*

ORATIONE tempore debito
peracta, expediens fuerit, ser-
uum Dei ad se conuerti, &
orationis successum examinare. Vi-
deat, an iuxta documēta à nobis hic
tradita, aliqua fuerit in re negligē-
tia, an materiam meditandam bene
disposuerit, an eius defectu aliquod
in principio tēpus perdidit, an va-
nis cogitationibus locum dederit, à
somno vinci se sinerit, superfluos
intellectus discursus habuerit, in o-
ratione iners & remissus fuerit, af-
fectus exercere voluntatis neglexe-
rit, debitam humilitatē in oratione
adhibuerit, ea puritate intentionis
qua oportuit ad eam accesserit, ma-
gis propriam consolationem, quàm
Dei beneplacitum sectando: Aliqui
interim dum orationi vacant, ipsam
examinare cōtendunt, & reflectētes

Examina
da oratio
quando
finita est.

Nō, quā
do sit.

excutiunt an debitè orent, an attentè sint, an affectus habeant, de què peccatis doleant, an admirètur & amet. sed his similibusq; dum intendunt, distrahuntur, & orationis filum abruptū amittunt. Atq; vt qui harmoniam optimè temperatam & còcordem audit, si inter audièdum examinare secū voluerit, num cātores artis regulas seruent, an verò in easdè impingāt, ipsius gustū & suauitatem amittit: ita qui inter orandum ad se reflectūtur, respiciètes an rite orēt, quos affectus habeant, an bonæ orationis seruent regulas, orationis attentionem & gustum amittunt. Propterea interim dū quis orat, hocce examen eum peragere, hancque reflexionem quam diximus facere, minimè par est, sed diligenter attendere ad ea quæ meditat. Quantò autem attētior fuerit eis quæ contēplatur, & quantò intellectum quietiorem & magis suspēsū habuerit, voluntatemque inflammatoriè, tantò minus aduertet ad ea quæ agit. Hinc S. Antonius, referēte Cassiano, aiebat, nō est per-

Simile.

*Collat 9.
c. 13.*

p. XXI.
n attent
eque pec
& amēt.
rendunt,
filum ab
i harmo
& cōcor
n exami
tores ar
o in eadē
auitatem
lum ad se
rite orēt,
onā ora
ionis at
unt. Pro
t, hocce
cque re
cere, mi
attēder
d autem
eplatur
orem de
olunt
d minus
ic. At
ebat, nō
est per-

DE ORAT. MENTALI. 441

est perfecta oratio, in qua seruus Dei intelligit quæ orat. Id est, quando oratio fuerit vti debet, is qui orat, ad eò attentus est & suspensus ad ea quæ orat aut contēplatur, vt nō reflectatur videns quid oret, aut cōtemplatur. Quapropter vt hoc incōueniens fugiatur, inter orandum hoc examen nō instituat, sed, vt dixi, in finem orationis cōijciatur. Si quis dederit benè successisse, & fructum inde aliquem collectū, à Deo datum agnoscat, & hoc nomine gratias agat, se hac gratia indignum cōfitens, & pluribus Deo idcirco nominibus deuinctum: si quid autem peccatum sit, sua id accidisse negligētia agnoscat, & erubescēs veniam petat, deinceps emendationem promittens.

Notandum etiam, quòd quamuis in hocce breui de oratione mentali compēdio, vt in alijs de hac materia libris fieri solet, ordinē & regulas ad benè orādum, & insignem inde fructum colligēdum dederimus, si tamen contingat, aliquem dum ad orādum se componit, huius ordinis

T 5 obli-

obliuisci, aut aliqua ratione has-
regulas & documēta transgredi, verbi
gratia preparatiōe omittendo, nec
initio orationis se humiliando, nec
gratiam petēdo, vti faciendum sub-
simus, non propterea turbari debent
aut angī. Docem⁹ enim id quod me-
lius & vtilius: & plerumque facerē
hæc solitus, licet interdū in aliquo
bus erret, non propterea orationis
fructum amitter. Neque enim De-
liberalitas hisce alligata est regulis
sed si homo simpliciter & sincerē
cum desiderio benè faciendi procedat,
etsi aliquorum obliuiscatur, non
propterea diuina illum gratia vtili-
tate desinet; his tamen non obsta-
tibus par est, vt homo quantum
ex parte sua, semper quod melius &
vtilius sectetur.

Præter li-
bros spi-
rituales,
habēdus
& magi-
ster.

Quin etiam Dei seruo impri-
vtilē, vt aliquem magistrum spiri-
tualem, tam in hoc orationis enu-
citiō quàm in reliquis vite Christi-
næ rebus cōsulat. Nam etsi libri
de re agentes vtilissimi sint, & in-
signem in omnibus lucem adferant,
nou

DE ORAT. MENTALI. 443

non tamen omnes eorundem capaci-
ces sunt ad intelligendum omnia,
singula que suis locis & pro subiecti
dispositione applicanda. Propterea
vile fuerit, præter libros habere vi-
vum aliquem magistrum & patrem
spiritualem, qui in omnibus diri-
gat, cui credas quem sequaris, illius
consilia ac documenta velut à Deo
data accipiendo. Nam, vt egregiè
Vincentius Ferrerius ait, certissi-
mum est, hominem, patrem haben-
do spiritualem, quem sequatur &
obediat in omnibus, tam parvis
quam magnis, brevius & facilius ad
virtutis perfectionem pertingere,
quam summo cum ingenio, intel-
lectus acumine, librorum, in quibus
totum virtutum ædificium perdi-
scat, lectione. Quibus ille verbis
ostendit quanti referat documenta
consiliaque patris spiritualis sequi,
& maioribus obedire. de quo ià ali-
bi nonnulla diximus, & post dice-
mus. Ad consequendum autem fi-
nem, quem sancto hoc diuinorum
mysteriorum exercitio intendimus,

scili-

*Tract. de vita spi-
rit. cap. de
obed.*
*In tract.
de imit.
Virgin. c.
33. & 34.
& hoc
tractat.*

444 FRAN. ARIAS CAP. XXI.
p 1. c. 2. *in appen- dice de bono sa- cramen- torum vsu c. 11.* scilicet ad benè meditandum, & il- lius adminiculo perfectâ cum Deo vnionem, quæ perfecta fit caritate, obtinendam, præter media quæ sug- gessimus, vtilia etiam futura sunt temperantia in victu, potu, somno, exercitia pœnitentiæ, deliciarum superfluarum & curiositatum fuga, omnium passionum victoria, humi- litatis & omnium virtutum orna- tus, quorum non pauca in alijs tra- ctatibus declarauimus, reliqua au- tem, quæ ad materiæ huius comple- mentum requiruntur, in alio de mortificatione tractatu, Dei gratia, ape- riemus.

F I N I S.